

РЕШЕНИЕ

№ 8478

гр. София, 25.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 62 СЪСТАВ, в публично заседание на четиринадесети юли през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: ЕВЕЛИНА ОГН. МАРИНОВА

при участието на секретаря МАРИАНА ИВ. СОКОЛОВА
като разгледа докладваното от ЕВЕЛИНА ОГН. МАРИНОВА Гражданско дело № 20221110104828 по описа за 2022 година

Производството е образувано по искова молба на „ДЗ.....“ срещу Зз б..... с която е предявен иск с правно основание чл.411 КЗ.

Ищецът твърди, че на 03.09.2021 г. в гр. В. на ул. „Д. “, на кръговото кръстовище при хипермаркет „Кауфланд“ е настъпило ПТП с участието на застрахования при него по силата на имуществена застраховка „Каско“ на МПС /застрахователна полица № ./ „Фолксваген Пасат“ с рег. № .-..... КР, при следния механизъм: водачът на автомобил „ВАЗ“ рег. № В КК – Д. Т. ЯН. поради неспазване на нужната дистанция в хода на движение в кръговото кръстовище е реализирал удар с движещия се пред него л.а. „Фолксваген Пасат“ с рег. № .-..... КР. Твърди, че вина за ПТП има водачът на автомобил „ВАЗ“ рег. № В .КК, като в причинна връзка с неговото противоправно поведение застрахованият при ищеца автомобил е увреден. Твърди, че в качеството му на застраховател по имуществена застраховка „Каско“ е изплатил застрахователно обезщетение в размер на сумата от 539, 45 лв. на 11.10.2021 г. С изплащане на застрахователното обезщетение, на основание чл.411 КЗ, е встъпил в правата на застрахования срещу ответното дружество, при което е застрахована гражданската отговорност на виновния водач, за изплатеното застрахователно обезщетение от 539, 45 лв. и ликвидационните разноски в размер на 15 лв. Дължимата сума не е изплатена от страна на ответника, до когото е била отправена регресна покана. Моли съда да осъди ответника да му заплати сумата от 554, 45 лв. Претендира законна лихва върху главницата от исковата молба до изплащане на сумата. Претендира разноски.

В срока по чл.131 ГПК е постъпил отговор на исковата молба от ответника ЗАД . с който оспорва иска по основание и размер. Оспорва механизма на ПТП, както и настъпването на вреди в причинна връзка с виновното и противоправно поведение на

водача на автомобил „ВАЗ рег. № В 2847 КК, чиято гражданска отговорност към датата на ПТП не оспорва, че е била застрахована при него. Позицията се на нормата на чл.562, ал.5 КЗ, от която черпи аргумент, че при проверка за сключена застраховка „Гражданска отговорност“ на интернет страницата на Гаранционен фонд превозните средства на МВР следва да се посочват като незастраховани, с оглед на което претенциите за обезщетения за вреди, причинени от МПС на МВР следва да се завеждат към Гаранционен фонд. Моли съда да отхвърли предявения иск. Позицията се на съпричиняване. Претендира разноски.

Съдът, като прецени доказателствата по делото и доводите на страните, съгласно разпоредбата на чл.235, ал.2 ГПК, намира за установено следното:

Не се спори между страните, а се потвърждава и от представената застрахователна полица, че л.а. „Фолксваген Пасат“ с рег. № .-..... КР е застрахован при ищеца по силата на имуществена застраховка „Каско“ - полица №.07.2021 г. със срок на валидност от 00:00 часа на 17.07.2021 г. до 23:59 часа на 16.07.2022 г.

Представен е констативен протокол за ПТП № 1823964 от 03.09.2021 г., съставен от служител на ПП на ОДМВР-Варна, от който се установява, че на 03.09.2021 г. в 17:45 часа в гр. В.ул. „Д., кръговото кръстовище до „Кауфланд“ е настъпило ПТП с участието на автомобил „ВАЗ рег. № ВКК, собственост на Община Белослав, управляван от Д. Т. ЯН. (участник 1), и л.а. „Фолксваген Пасат“ с рег. № .-..... КР, управляван от АЛ. Г. АЛ. (участник 2). В протокола е посочено, че на описаното място участник 1 поради неспазване на дистанция блъска участник 2. Съставена е схема на ПТП. Протоколът е подписан от двамата водачи без възражения.

С искане за оценка на вреди от 07.09.2021 г. АЛ. Г. АЛ. е уведомил ищеца за настъпилото събитие, като в искането е посочено, че при движение в кръгово кръстовище на ул. „Девня“ до магазин „Кауфланд“, за да избегне удар с друго МПС, което е навлязло в кръговото без предимство, е бил ударен в задната част от МПС, движещо се зад него.

По образуваната щета № 210941784 са съставени опис-заключение по претенция от 03.09.2021 г. и опис-заключение за вреди от 07.09.2021 г.

С възлагателно писмо от 10.09.2021 г. ремонтът на автомобила е възложен на „КОЛОР ГРУП ВАРНА“ ЕООД, като е съставен приемо-предавателен протокол за предаване на МПС на сервиза от 28.09.2021 г. и приемо-предавателен протокол за предаването му на собственика от 07.10.2021 г.

С преводно нареждане от 11.10.2021 г. ищецът в качеството на застраховател и е изплатил застрахователно обезщетение в размер н сумата от 539, 45 лв.

С регресна покана, получена на 30.11.2021 г., ищецът е поискал възстановяване на сумата по процесната щета в размер на 539, 45 лв. заедно с ликвидационни разноски в размер на 15 лв. или общо – 554, 45 лв.

Безспорно е между страните, че към датата на ПТП гражданската отговорност на водача на автомобил „ВАЗ рег. № В 2847 КК е била застрахована при ответника по силата на застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите.

От заключението на АТЕ, изготвена от вещото лице Й., се установява, че ПТП е настъпило при следния механизъм: на 03.09.2021 г. около 17:45 часа автомобил „ВАЗ рег. № В КК се движи по ул. „Д. “ с посока от бул. „Р. към ул. „А. и в

района на кръговото кръстовище до магазин „Кауфланд“ водачът реализира ПТП с намиращия се пред него л.а. „Фолксваген Пасат“ с рег. № КР, при което последният е получил деформация на задна част в причинна връзка с произшествието. От техническа гледна точка причина за настъпване на ПТП според заключението на АТЕ е поведението на водача на автомобил „ВАЗ“, който се е движел със скорост и на дистанция, които не са му позволили да спре в рамките на опасната зона, без да настъпи съприкосновение с намиращия се пред него автомобил. Към датата на ПТП процесният автомобил е бил в експлоатация 13 години, 1 месец и 30 дни, считано от датата на първоначална регистрация. Стойността, необходима за възстановяване на л.а. „Фолксваген Пасат“ с рег. № КР, изчислена на база средни пазарни цени, възлиза на сумата от 821, 47 лв., а обичайните ликвидационни разноски са в размер на 15 лв.

Показанията на водачите на двата автомобила - Д. Т. ЯН., управлявал автомобил „ВАЗ“ рег. № В КК, и АЛ. Г. АЛ., управлявал л.а. „Фолксваген Пасат“ с рег. № КР, относно механизма на ПТП са все в смисъл, че на л.а. „Фолксваген Пасат“ с рег. № КР е било отнето предимството в кръговото движение от идващ от дясно автомобил, което е наложило да спре, при което движещият се зад него автомобил „ВАЗ“ го е ударил. Свидетелят Я. заявява, че се е движел с не повече от 40-50 км/ч. и е спазвал дистанция, както и че е видял как идващият от дясно автомобил отнема предимството на л.а. „Фолксваген Пасат“ с рег. № КР и веднага е натиснал спирачки и се е опитал да спре, но въпреки това е настъпил удар. Заявява, че автомобилът е служебен на МВР. Свидетелят А. заявява, че се е движел с не повече от 20 км/ч., както и че движещият се отзад автомобил на Пожарна и аварийна безопасност, който описва като стар автомобил, не е успял да спре.

При така установеното съдът намира от правна страна следното:

По силата на разпоредбата на чл.411 КЗ с плащането на застрахователното обезщетение застрахователят встъпва в правата на застрахования срещу причинителя на вредата до размера на платеното обезщетение и обичайните разноски, направени за неговото определяне, а в случаите, когато причинителят на вредата има сключена застраховка „Гражданска отговорност“, застрахователят по имуществената застраховка встъпва в правата на застрахования срещу причинителя на вредата или неговия застрахователя по застраховка „Гражданска отговорност“ – до размера на платеното обезщетение и обичайните разноски, направени за неговото определяне.

С оглед тази законодателна уредба предпоставките за уважаване на иск на това основание срещу застраховател са: наличието на застрахователно правоотношение по имуществена застраховка между ищеца и увредено лице /в т.ч. и по застраховка „Каско“/; плащането на застрахователно обезщетение по нея; осъществено неправомерно увреждане от трето лице по чл.45, ал.1 ЗЗД – деяние, вина, противоправно поведение, вреда и причинна връзка между това деяние и претърпени от застрахования по имуществената застраховка вреди, и наличие на валидна застраховка „Гражданска отговорност“ между делинквентата и ответника по спора – изисквания, които в дадената хипотеза са налице.

Настъпването на процесното ПТП със сочения от ищеца механизъм се установява от ангажираните писмени доказателства – констативен протокол за ПТП, заключението на АТЕ и показанията на свидетелите Я. и А., с оглед на което неоснователно се явява възражението на ответника за недоказаност на механизма на произшествието. Като се е движел със скорост и на дистанция, които не са му позволили да спре при внезапно възникнала опасност - навлизане в кръговото

движение на автомобил, отнемаш предимството на л.а. „Фолксваген Пасат“ с рег. № .- КР, довело да необходимост последният да го пропусне, за да избегне удар, водачът на автомобил „ВАЗ рег. № В . К е осъществил противоправно деяния, в причинна връзка с което са нанесени щети на застрахования при ищеца по силата на имуществена застраховка „Каско“ автомобил.

По отношение на вината нормата на чл.45, ал.2 ЗЗД установява оборима презумпция, тежестта за оборване на която се носи от ответника, каквото доказване в случая не е проведено.

Не се установява да е налице съпричиняване от страна на водача на учредения автомобил.

Не се спори между страните, че към момента на ПТП гражданската отговорност на виновния водач е била застрахована при ответника по силата на застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите.

С оглед изложеното с изплащане на застрахователно обезщетение ищецът се е суброгирал в правата на застрахования срещу ответника в качеството му на застраховател, при когото е застрахована гражданската отговорност на делинквента.

Обемът и съдържанието на суброгацията, респ. на суброгационното вземане на застрахователя по имуществената застраховка, спрямо прекия причинител на вредите, респ. срещу неговия застраховател по застраховка „Гражданска отговорност“, са изрично определени в закона, съгласно който застрахователят по имуществена застраховка встъпва в правата на увреденото застраховано лице до размер на платеното застрахователно обезщетение и обичайните разходи за определянето му. Размерът на застрахователното обезщетение по имуществената застраховка се определя в съответствие с клаузите на договора и то трябва да бъде равно на размера на вредата към деня на настъпване на събитието и се дължи от застрахователя в границите на уговорената в договора застрахователна сума. Следователно на обезщетяване подлежи действително настъпилата вреда, като нейната стойност е тази, срещу която вместо застрахованото имущество може да се купи друго със същото качество. При пълно или частично унищожаване на вещта, действителната стойност се определя от пазарната цена, по която застрахованото имущество от същото качество и вид може да бъде купено. Застрахователното обезщетение не може да надвишава действителната стойност на имуществото към момента на застрахователното събитие, а от своя страна действителната стойност не може да надвишава пазарната му стойност.

Установи се от заключението на АТЕ, че стойността, необходима за възстановяване на увредения автомобил по средни пазарни цени, възлиза на сумата от 821, 47 лв., която сума надвишава изплатеното застрахователно обезщетение.

Третото лице, респ. застрахователят, при когото е застрахована гражданската му отговорност, не може да бъде задължено да заплати на застрахователя повече, от колкото дължи на застрахования. В този смисъл регресното право е в размер, който е равен на по-малката сума между платеното застрахователно обезщетение и дължимото деликтно обезщетение.

В случая по делото се установи изплащане на застрахователно обезщетение в размер на сумата от 539, 45 лв. Установи се и размерът на обичайните ликвидационни разноси – 15 лв., с оглед на което в полза на ищеца е възникнало регресно вземане към ответника за сумата от общо 554, 45 лв.

С оглед изложеното искът следва да се уважи в пълния му предявен размер.

Неоснователно е възражението на ответника във връзка с разпоредбата на чл.562, ал.5 КЗ.

Съгласно чл.565, ал.1 КЗ моторни превозни средства на особен режим са моторните превозни средства – държавна собственост, в управление на Министерството на отбраната, Министерството на вътрешните работи, ДНС и на други ведомства, данните за които съставляват класифицирана информация съгласно действащото законодателство.

Въз основа на показанията на свидетеля Я., че се касае за служебен автомобил на МВР, съдът приема, че управляваният от него автомобил „ВАЗ рег. № В . КК е служебен такъв на МВР, поради което се касае за МПС на особен режим.

Съгласно чл.565, ал.5 КЗ при разкриване на информация за моторни превозни средства на особен режим пред трети лица, в това число при проверка за сключена застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите на интернет страницата на Гаранционния фонд, тези превозни средства се посочват като незастраховани, освен ако съответното ведомство по ал. 1 е указало на Гаранционния фонд друго. Претенция за обезщетения за вреди, причинени от моторни превозни средства на особен режим, се завежда пред Гаранционния фонд, освен ако съответното ведомство по ал. 1 е указало на Гаранционния фонд друго. Когато претенцията се урежда от Гаранционния фонд, той има право да получи от застрахователя пълния размер на платеното заедно с лихвата за забава от датата на писменото поискване. При налични в случая данни относно застрахователя, при когото е застрахована гражданската отговорност на виновния водач, съдържащи се в констативния протокол за ПТП, съдът намира, че последният е материалноправно легитимиран по предявения срещу него иск по чл.411 КЗ. Нормата на чл.565, ал.5 КЗ не изключва гражданската отговорност на застрахователя, а създава особен ред по отношение на МПС на особен режим за изплащане на обезщетения от Гаранционния фонд, за да се запази определена класифицирана информация. В случай като процесния, в който тази информация е вече разкрита и налична за страните и в материалите по делото, нормата на чл.565, ал.5 ГПК не би могла да обуслови извод за липса на материалноправна легитимация на застрахователя, поради което възражението на ответника в обратен смисъл се явява неоснователно.

По разноските:

С оглед изхода на спора в полза на ищеца следва да се присъди, на основание чл.78, ал.1 ГПК, сумата от 450 лв. разноски по делото.

Ответникът няма право на разноски по делото.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА З ЕИК да заплати на „ДЗ....., ЕИК както следва:

на основание чл.411 КЗ – сумата от **554, 45** лв., представляваща регресно вземане за изплатено застрахователно обезщетение и ликвидационни разноски по образуваната при ищеца щета № 210941784 във връзка с настъпило на 03.09.2021 г. ПТП в гр.В . , на ул. „Д. , на кръговото кръстовище при хипермаркет „Кауфланд“,

ведно със законната лихва от датата на исковата молба – 31.01.2022 г. до окончателното изплащане на сумата.

ОСЪЖДА З ЕИК да заплати на „ДЗ.....“, ЕИК , на основание чл.78, ал.1 ГПК, сумата от **450** лв. разноси по делото.

Решението подлежи на обжалване пред Софийския градски съд в двуседмичен срок от съобщаването му чрез връчване на препис.

Съдия при Софийски районен съд: _____